

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף קי"ט ע"ב

תקונא שתין ותשעה · תקונא שבעין

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קי"ט ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

בְּכוּרֵי מִצְרַיִם עָרַב רַב מְעוֹרְבִין בְּיִשְׂרָאֵל, עֲלִייהוּ אֶתְמַר (דברים כה יט) תִּמְחָה אֶת זֶכֶר עֲמֶלְק, דְּלֹא אֲשַׁתָּאֵר מִנְהוֹן שְׂרִיד, דְּאֵלִין אֵינוֹן עֲרֻבֻכְיָא מְכַל אוֹמִין וְאִפִּילוּ מִקִּיז, וּמִיד דִּיתְמַחוֹן מְעֻלְמָא אַז הוּחַל לְקָרָא בְּשֵׁם יְהוּ"ה (בראשית ד כו).

תרגום לעברית

וַיֵּדַע אָדָם עוֹד אֶת אִשְׁתּוֹ וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שֵׁ"ת, הַסִּיּוֹם שֶׁל אֱלֹפָא בֵּיתָא, וְעָלִיו אָמַר אִיּוֹב מִי שֶׁת בִּטְחוֹת חֲכָמָה, מָה הַחֲכָמָה? זֶה שֶׁחָסַר מִמֶּנָּה י', שֶׁבָּה הָיָה שֵׁית, שֶׁהוּא בְּרָא שֵׁית וְהוּא רֵאשִׁית, וְהָיָה נֶאֱמַר בּוֹ מְגִיד מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית, הָיָה מְשַׁמֵּשׁ שֵׁת בְּמָקוֹם הֶבֶל, וּמִשּׁוֹם שֶׁחָסַר מִמֶּנּוּ י' נִקְרָא אַחֵר, מִשּׁוֹם שֶׁכָּאֲשֶׁר חָטָא אָדָם פָּרְחָה מִמֶּנּוּ י', וְעָשָׂה אֶת שֵׁת בְּלִי י', שֶׁהִיא חֲכָמָה, וּמִשּׁוֹם זֶה הֵרֵאשִׁית הָיְתָה מִן ח', שֶׁהֵם שְׁמוֹנָה יָמִים שֶׁל בְּרִית מִיֵּלָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר אַז הוּחַל לְקָרָא בְּשֵׁם יְהוּ"ה, וּמִשָּׁם עָבְרוּ בְּרִית מִיֵּלָה, וְהַעֲבִירוּ מִמֶּנּוּ עֲרֵלָה וּפְרִיעָה לְמַעַלָּה בְּד' וְלֹא בַח', שֶׁהֵרֵאשִׁית שֶׁל ח' הִיא בִּינָה, לְמַנְצָח עַל הַשְּׂמִינִית, וְעָלֶיהָ נֶאֱמַר אַז הוּחַל. וְעוֹד, אַז הוּחַל לְשׁוֹן תְּפִלָּה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר אַז תִּקְרָא וַיהוּ"ה יַעֲנֶה, זֹהִי שְׂמִירָה טוֹבָה, שְׂאֵף עַל גַּב שֶׁהֶבֶל הִרְגוּ קִיז, שֶׁמִּמֶּנּוּ הָיָה יוֹצֵא מִי שִׁינְקוֹם בְּשִׁבְלִיו, זֶהוּ שֶׁכָּתוּב אַז יִשִּׁיר מֹשֶׁה, רוּעָה יִנְקוֹם לְרוּעָה, וְאַחֵר כֶּה אַז אֶהְפֹּךְ אֶל עַמִּים שָׂפָה בְּרוּרָה לְקָרָא כָּלֵם בְּשֵׁם יְהוּ"ה, אֲבָל כְּשֶׁעֲמֶלְק, שֶׁהֵם בְּכוּרֵי

מצרים, ערב רב המערבים עם ישראל, עליהם נאמר תמחה את זכר עמלק, שלא ישאר מהם שריד, שאלו הם ערבותיה מכל האמות ואפלו מקינו, ומיד פשימחו מן העולם, אז הוחל לקרא בשם ה'.

טקסט התיקונים

◆ תקונא שבעין ◆

בראשית ברא שית, ודא מטטרו'ן, אות בצבא דיליה, ובגיניה אתמר (שם טו) וישם יהו'ה לקין אות לאגנא עליה, ומה דהוה אזיל נע ונד בגלגולא, אתעביד נוד, מיד וישב בארץ נוד קדמת עדן, ודא אות דברית מילה דקנייה עליה באחוה בגין דנולד מהול, ובאן אתר זכי ליה, בקני, בגין דחזר תמן בתיובתא, ונפקו בנוי מיניה דעאלו לגן עדן, ובגין דא וישב בארץ נוד קדמת עדן.

תרגום לעברית

תקון שבעים בראשית, ברא שית, וזה מטטרו'ן, אות בצבא שלו, ובשכילו נאמר וישם יהו'ה לקין אות, להגן עליו, ומה שהיה הולך נע ונד בגלגול, נעשה נוד, מיד וישב בארץ נוד קדמת עדן, וזה אות ברית מילה שקנא עליו באחיו משום שנולד מהול, ובאיזה מקום זכה לו? בקיני, משום שחזר שם בתשובה, ויצאו ממנו בניו שנכנסו לגן עדן, ומשום זה וישב בארץ נוד קדמת עדן.

טקסט התיקונים

לבתר עביד תולדין מסטרא דרע, ואתפשטו בגלגולין בעלמא, ועלייהו אתמר (שם יז) וידע קין את אשתו ותהר ותלד את חנוה, חנוה מסטרא דקין, ודא יצר הרע חנוכא לביש, ואית חנוה מסטרא דאנוש, דאיהו יצר הטוב חנוכא לטב, ואתמר ביה (שם ה

כה) וַיִּתְּהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת הָאֱלֹהִי'ם וַאֲיָנָנוּ כִּי לָקַח אוֹתוֹ אֱלֹהִי'ם, וְדָא חֲנוּךְ דְּאִתְהַפֵּךְ
בְּשָׂרִיהּ לְלִפְיֵד אֵשׁ.

תרגום לעברית

אחר כך עשה תולדות מצד הרע, והתפשטו בגלגולים בעולם, ועליהם נאמר וידע קין
את אשתו ונתהר ותלד את חנוך, חנוך מצד קין, וזה יצר הרע, החנוך לרע, ויש חנוך
מצד של אנוש, שהוא יצר הטוב, החנוך לטוב, ונאמר בו ויתהלך חנוך את האלהים
ואיננו כי לקח אותו אלהים, וזה חנוך שהתהפך בשרו ללפיד אש.

טקסט התיקונים

וּתְלָתָא אֵינֻן אָדָם שֵׁת אָנוּשׁ, אָנוּשׁ דְּמִתְמָן אֲתִיחְסוּ כָּל דְּרִין, הֵדָא הוּא דְכָתִיב (שם ד
כו) אַז הוּחַל לְקִרְוָא בְּשֵׁם יְהו'ה, מִתְמָן נִתְפָּשְׁטוּ כָּל גִּלְגּוּלִין דְּצַדִּיקָיָא, חֲנוּךְ דְּנִפְק
מֵאָנוּשׁ אִיהוּ מִטְטְרו'ן דְּנִהֲפֵךְ בְּשָׂרוֹ לְלִפְיֵד אֵשׁ, וְאִיהוּ נֹרִיא'ל, וְעַל תְּרוּיָהּ אֲתִמַּר
(יחזקאל א יד) וְהַחִיּוֹת רָצוּא וְשׁוֹב, רָצוּא דָא נֹרִיא'ל, וְשׁוֹב דָא מִטְטְרו'ן, הֵכִי סָלְקִין
בְּחוּשָׁבָן, כְּמֵרָא'ה הַבְּזָק, אֵלָא אִיהוּ כְּמֵרָא הַקָּשֶׁת אֲשֶׁר יְהִיָּה בְּעֵנָן (שם כח), דְּאֲתִמַּר
בִּיה (בראשית ט יד) וְהִיָּה בְּעֵנֵי עֵנָן עַל הָאָרֶץ וְנִרְאָתָה הַקָּשֶׁת בְּעֵנָן, וּבְגִינִיָּה אֲתִמַּר
(שם טו) וְלֹא יְהִיָּה מִבּוֹל לְשַׁחַת כָּל בָּשָׂר, בְּגִין דְּאִתְהַפֵּךְ בְּשָׂרוֹ לְלִפְיֵד אֵשׁ, וְכָל מְלָאכִין
דְּמִמָּנָן עַל נִשְׁמָתֵין דְּגִלְגּוּלִין מִתְמָן הוּוּ.

תרגום לעברית

ושלשה הם, אדם שֵׁת אָנוּשׁ. אָנוּשׁ, שִׁמְשֵׁם הִתְיַחְסוּ כָּל הַדּוֹרוֹת, זֶהוּ שְׁכָתוּב אַז הוּחַל
לְקִרְוָא בְּשֵׁם יְהו'ה, מִשֵּׁם הִתְפָּשְׁטוּ כָּל גִּלְגּוּלֵי הַצַּדִּיקִים. חֲנוּךְ שִׁיָּצָא מֵאָנוּשׁ הוּא
מִטְטְרו'ן שֶׁנִּהֲפֵךְ בְּשָׂרוֹ לְלִפְיֵד אֵשׁ, וְהוּא נֹרִיא'ל, וְעַל שְׁנֵיהֶם נֹאמַר וְהַחִיּוֹת רָצוּא
וְשׁוֹב, רָצוּא זֶה נֹרִיא'ל, וְשׁוֹב זֶה מִטְטְרו'ן, כֹּף עוֹלָיִם בְּחֻשָׁבוֹן כְּמֵרָא'ה הַבְּזָק, אֵלָא

הוא כּמֵרָאָה הַקִּשֶּׁת אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּעֵנָו, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וְהָיָה בְּעֵנֵי עֵנָו עַל הָאָרֶץ וּנְרָאָתָהּ הַקִּשֶּׁת בְּעֵנָו, וּבִשְׂבִילֹו נֶאֱמַר וְלֹא יִהְיֶה מִבּוֹל לְשַׁחַת כָּל בָּשָׂר, מִשּׁוּם שֶׁהַתְּהַפֵּךְ בָּשָׂרוֹ לְלִפִּיד אֵשׁ, וְכָל הַמִּלְאָכִים הַמִּמָּנִים עַל נִשְׁמוֹת הַגְּלָגּוּלִים, מִשָּׁם הָיוּ.

טקסט התיקונים

וְעוֹד כּמֵרָאָה הַקִּשֶּׁת, עָלֶיהָ אֶתְמַר לְמֹשֶׁה (שְׁמוֹת כה מ) וְרָאָה וַעֲשֵׂה בְּתַבְנִיתָם אֲשֶׁר אֵתָהּ מֵרָאָה בְּהָר, כּמֵרָאָה אֲשֶׁר הָרָאָה יְהו"ה אֶת מֹשֶׁה כֵּן עָשָׂה אֶת הַמִּנּוֹרָה (במדבר ח ד), וְדָא מִטְּרוּ"ן, מ' דִּילֵיהָ מִנּוֹרָה, נוֹרִיא"ל נו"ר דִּילֵיהָ, וְהוּא ט"ט, וְהָיוּ לְטִטְפוּ"ת בֵּין עֵינֶיהָ, וְכָלָא אֶתְפַּשֵּׁט מֵאֲנוּשׁ, וּבְגִין דָּא אַז הוּחַל לְקִרְוָא בְּשֵׁם יְהו"ה.

תרגום לעברית

וְעוֹד כּמֵרָאָה הַקִּשֶּׁת, עָלֶיו נֶאֱמַר לְמֹשֶׁה וְרָאָה וַעֲשֵׂה בְּתַבְנִיתָם אֲשֶׁר אֵתָהּ מֵרָאָה בְּהָר, כּמֵרָאָה אֲשֶׁר הָרָאָה יְהו"ה אֶת מֹשֶׁה כֵּן עָשָׂה אֶת הַמִּנּוֹרָה, וְזֶה מִטְּרוּ"ן, מ' מִנּוֹרָה שָׁלוּ, נוֹרִיא"ל הַנו"ר שָׁלוּ, וְהוּא ט"ט, וְהָיוּ לְטִטְפוּ"ת בֵּין עֵינֶיהָ, וְהַכֹּל הִתְפַּשֵּׁט מֵאֲנוּשׁ, וּמִשּׁוּם זֶה אַז הוּחַל לְקִרְוָא בְּשֵׁם יְהו"ה.

טקסט התיקונים

בְּרֵאשִׁית בְּרָא שָׁיִת, וְאֵינּוֹן שָׁיִת הִיכָלָן, אֵימָא עֲלָאָה שְׂבִיעָאָה, וּבְאֵלִין שָׁיִת וַיֵּדַע אָדָם עוֹד אֶת אִשְׁתּוֹ וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שֵׁת וְכו' (בראשית ד כה), שֵׁת סִיּוּמָא דְאִתּוּן, תַּחַת הֶבֶל, הֵדָא הוּא דְכָתִיב (תהלים ח ז) כָּל שִׁתָּה תַּחַת רִגְלִיו, אִסְתַּלֵּק י' מִן שָׁיִת וּנְחִיתָת בֵּיהּ ה' מִן הֶבֶל וְאֶתְעַבִּיד שִׁתָּה, כָּל שִׁתָּה תַּחַת רִגְלִיו.

תרגום לעברית

בְּרֵאשִׁית, בְּרָא שָׁיִת, וְהֵם שִׁשָּׁה הִיכָלוֹת, הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה הַשְּׂבִיעִית, וּבְאֵלוֹ הַשִּׁשָּׁה וַיֵּדַע אָדָם עוֹד אֶת אִשְׁתּוֹ וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שֵׁת וְכו', שֵׁת סִיּוּם הָאוֹתִיּוֹת, תַּחַת הֶבֶל, זֶהוּ שְׂכָתוֹב כָּל שִׁתָּה תַּחַת רִגְלִיו. הִסְתַּלֵּקָה י' מִן שָׁיִת וַיִּרְדָּה בּוֹ ה' מִן הֶבֶל, וַנַּעֲשֶׂה

טקסט התיקונים

וְעוֹד שֶׁת עַל שֵׁם (שְׁמוֹת ב' ו') כִּי מִן הַמִּים מְשִׁיתָהוּ, וְעוֹד שֶׁת עָלֶיהָ אָמַר אִיּוֹב (אִיּוֹב ל' לו') מִי שֶׁת בְּטוּחוֹת חֲכָמָה, וְדָא י' דְּבָה הָוָה שִׁית, אוֹ מִי נָתַן לְשָׁכּוּי בִּינָה (שֵׁם) דָּא ה' מִן הָבֵל, וְשֶׁת אִיהוּ גִלְגּוּלָא קִדְמָא דְהָבֵל, לְהָוָה דְּאִתְמַר בֵּיהּ בְּשֵׁם זֶה הָבֵל, בְּשֵׁם זֶה מִשָּׁה, וְהָא אוֹקִימָנָא הָהוּא דְּאִתְמַר בֵּיהּ (שְׁמוֹת טו' א') אֶז יִשִּׁיר מִשָּׁה, וּבִגִּין דָּא אֶז הוֹחֵל לְקֵרֹא בְּשֵׁם יְהו"ה (בְּרַאשִׁית ד' כו'), הוֹחֵל תַּמָּן הִתְחַלָּה דְּגִלְגּוּלָא קִדְמָא.

תרגום לעברית

וְעוֹד שֶׁת, עַל שֵׁם כִּי מִן הַמִּים מְשִׁיתָהוּ, וְעוֹד שֶׁת, עָלֶיהָ אָמַר אִיּוֹב מִי שֶׁת בְּטוּחוֹת חֲכָמָה, וְזוֹ י' שְׁבָה הָיָה שִׁית, אוֹ מִי נָתַן לְשָׁכּוּי בִּינָה, זוֹ ה' מִן הָבֵל, וְשֶׁת הוּא הַגִּלְגּוּל הָרִאשׁוֹן שֶׁל הָבֵל, לְאוֹתוֹ שְׁנַאֲמַר בּוֹ בְּשֵׁם זֶה הָבֵל, בְּשֵׁם זֶה מִשָּׁה, וְהָרִי בְּאֶרְנוֹ אוֹתוֹ שְׁנַאֲמַר בּוֹ אֶז יִשִּׁיר מִשָּׁה, וּמִשׁוֹם זֶה אֶז הוֹחֵל לְקֵרֹא בְּשֵׁם יְהו"ה. הוֹחֵל, שֶׁם הִתְחַלָּה שֶׁל הַגִּלְגּוּל הָרִאשׁוֹן.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ק"כ ע"א) ♦

טקסט התיקונים

וְאִתְפְּשׁוּתָא דָּאֵת י' לְעִילָא מִשָּׁת (נ' א' מִשִּׁית), אִתְפְּשֻׁתָּה עַד סְפִירָה שְׁתִּיתָא דְרִגְיָה דִּיעֶקֶב, וְדָא אֶבֶן הַשִּׁתִּיָּה דְּמִתְמָן הוֹשְׁתַּת עֲלֵמָא, דְּאִתְמַר בָּהּ (שֵׁם מַט' כד) מִשָּׁם רוּעָה אֶבֶן יִשְׂרָאֵל, וְאַבְתְּרִיָּה אֶז, וְדָא מִשָּׁה דְּמִדְכָּרִין לִיהּ בְּתֵר יַעֲקֹב, וּבִגִּין דָּא אֶז הוֹחֵל לְקֵרֹא בְּשֵׁם יְהו"ה, מִתְמָן וְאִילָּהּ אֶז תִּקְרָא וְיְהו"ה יַעֲנֶה (יִשְׁעִיָּה נה ט), וּבִגִּין דָּא שְׁתָּה, בְּתֵר שֶׁת ה', וְאִינוּן י' ה', י' מִן שִׁית ה' מִן הָבֵל, וְאִינוּן אֶבָא וְאִמָּא, שִׁית ו' בְּרָא בְּאִמְצָעִיתָא, וְתִלְתָּא אֶתְוֹן אֶתְכִּלִּילוּ בְּיַעֲקֹב, כִּד אֶתָּא מִשָּׁה בְּתֵר יַעֲקֹב אֲשֶׁתִּלִּים בֵּיהּ ה' בְּתֵרָא, וְיִשְׂרָאֵל

והתפשטותה של האות י' למעלה משת (משית), התפשטה עד הספירה הששית, דרגתו של יעקב, וזו אכן השתיה שמשם השתת העולם, שנאמר בזה משם רעה אכן ישראל, ואחריו אז, וזהו משה שמזכירים אחר יעקב, ומשום זה הוחל לקרא בשם יהו"ה. משם ואילך, אז תקרא ויהו"ה יענה, ומשום זה שתה, אחר שת ה', והם י"ה, י' מן שית ה' מן הכל, והם אב ואם, שית ו' ה' בן באמצע, ושלש אותיות נכללו ביעקב. כשבא משה אחר יעקב, השתלמה בו ה' אחרונה ושורה עליו יהו"ו, ונשתלם בו יהו"ה, ומשום זה ושמי יהו"ה לא נודעתי להם, אבל למשה ואמרו ל"י מ"ה שמ"ו מ"ה אמר אליהם, משום שהשתלם יהו"ה במשה, אמר אז הוחל לקרא בשם יהו"ה, שפראשונה, ושמי יהו"ה לא נודעתי להם, ואחר שהשתלם במשה יהו"ה, שרה עליו יו"ד ה"א וא"ו ה"א ונקרא מ"ה. באותו זמן, מה שהסתלק בראשונה החזירו למקומו, והכל התתקן.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.